

Ruskamatka Saariselälle

12. - 18.9.2020

Perinteeksi muodostuneen ruskamatkan suuntana tällä kertaa oli Saariselkä ja sen ympäristö. Mukava porukka on taas matkassa mukana. Kokeneita

lapinkävijöitä ja untuvikkojakin mahtui matkalle mukaan. Suuntana siis pohjoinen, viikko vaellusta ja oheisohjelmaa. Puolipilvinen sää jäi taaksemme ja aurinkoinen viikko odotti edessä. Matka taittui tietokilpailun ja bingon merkeissä. Muutamia poroja bongasimme matkan varrella.

Rovaniemellä pysähdyimme tapaamaan myös Joulupukkia. Kaikista kilteimmät "lapset" kävivät vakuuttamassa Joulupukille, kuinka uskomattoman kilttejä he ovatkaan olleet ja samalla supettivat lahjatoiveensa pukin korvaan!

Illalla saavuimme Saariselälle hotelli Riekonlinnaan. Päivällinen maistui varmasti kaikille ja unta tuskin tarvitsi kauan odotella.

Sunnuntain säästä kehkeytyi upea ulkoilusää. Se oli "vapaa päivä", joten kaikki sai käyttää päivän parhaaksi katsomallaan tavalla kuten patikoimalla Kaunispäälle. Kaunispäälle ei ollut kuin vähän yli 2 km. Matka tuntui paljon pidemmältä. Ylös päästyä kaiken kruunasi ne kauniit ja upeat maisemat. Siellä oli paljon myös majoja, joissa oli puoliksi lasikatto revotulien katsomista varten.

Aamiaisen jälkeen maanantaina suuntasimme Prospektorin kaivokselle, jossa oli vielä merkkejä entisaikojen kaivostoiminnasta. Vuonna 1902 Aktiebolaget Prospektori Oy tutki kesällä kultasuonia Luttojoen latvoilla. Alkuvuodesta 1903 kuilu oli 24 metriä syvä, huhtikuussa kaivokselle tuotiin höyrykone ja pumppauslaitteet, koska maasto oli kovin vetinen. Kultaa kaivoksesta ei löytynyt juuri lainkaan. Kun kaivostoiminta lopetettiin oli kuilu jo 51,5 metriä syvä ja jokainen syvyysmetri maksoi yhtiölle 408 markkaa.

Tiistaina oli vuorossa Kiilopään valloitus. Ihmisiä oli todella paljon. Parkkipaikat olivat viimeistä paikkaa myöten täynnä ja tienvarsikin oli pitkältä matkalta autoja täynnä. Suomalaiset olivat siis löytäneet kotimaan kohteet.

Nuoripari "Kiilopään pusuportilla"

Kaunis auringonpaiste yllätti taas meidät, kun lähdimme keskiviikkona kohti Siidaa ja karhunpesäkiveä.

Siida on saamelaimuseo ja luontokeskus Inarin kirkonkylässä. Kohde oli uusi tuttavuus ja mielenkiintoinen museo, jossa aika meni rattoisasti katselemalla saamelaiskulttuuria. Matka jatkui karhunpesälle. Karhunpesäkiveksi kutsutaan Möyssävaaran rinteessä olevaa siirtolohkareta, jonka sisällä on parimetrinen onkalo. Alkunsa se on saanut jo ennen jääkautta. Kummallinen luonnonmuodostelma on ruokkinut ihmisten mielikuvitusta ja monenlaisia tarinoita on siitä syntynyt. Rappusia karhunkivelle on peräti 286 askelmaa.

Karhunpesäkivellä tapasimme johonkin alkuperäiskansaan (aboriginaali) kuuluvan pariskunnan. (Puheesta ei saanut mitään selvää?)

Torstai oli pyhitetty viimeisille tämän matkan patikointiretkelle. Useat ryhmäläiset olivat patikoineet huikeita matkoja. Kilometrejä kertyi varmasti lähes sata viikossa. Ei voi kuin ihaila heidä saavutuksiaan.

Viikko oli onnistunut kaiken kaikkiaan. Näimme poroja, syötimme lapintiaisia ja kuukkeleita kädestä sekä opimme ymmärtämään saamelaiskulttuuria ja koimme lapin ruskan värikkyuden. Yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, joten kurkatkaa myös kuvagalleriaa lapin matkasta.

Kiitos kaikille mukana olleille!

Lähdetään taas ensi vuonna ruskaretkelle!

Hemppa ja Hilikka

